

o. s. v., men herom maa jeg af Hensyn til Tiden henvise ærede Medlemmer til at læse Reglerne i 6te Kapitel. Der er den Forskel paa Kommissionens Udkast og dette Lovforslag, at Detailreglerne her er udgaaet og foreslaaet at skulle fastsættes ved kgl. Anordning ud fra den Betragtning, at kun Hovedreglerne paa et Omraade, hvor Udviklingen er i saa stærk Gænge, bør fastsættes ved Lov, som ikke skulde forandres for hyppigt. Efter Lovforslaget skulde Tugthus udstaas i en Del af Horsens Straffeanstalt, Fængsel i de andre Straffeanstalter samt i enkelte større Arresthuse, Central-fængsler, og Hæfte i de øvrige almindelige Arresthuse.

Som den sidste Art af Straf maa jeg nævne Bødestraf, med Hensyn til hvilken der sker meget væsentlige Ændringer i Princippet. Der indføres nemlig et nyt Princip, der hedder Dagsbodsystemet (§ 57). Som Bødestrafen fungerer nu, ved vi alle, at den virker højst uligeligt. Der er i Regelen ikke stor Forskel paa det Beløb, som Millionæren, og det, som Vaskerkonen eller Landarbejderen idømmes, men Følgen heraf er naturligvis i Praksis den, at Bøde for den fattige betyder Afsoning i saa og saa lang Tid, Bøde for den rige betyder en fuldkommen ligegyldig Udgift. Efter Dagsbodsystemet skal Bødens Størrelse sættes i Forhold til den paagældendes økonomiske Forhold, altsaa fastsættes under Hensyn til den Formue, Indtægt, Underholdspligt og øvrige Forhold, der tilsammen giver hans Betalingsevne. For samme Lovovertrædelse idømmes altsaa enhver et vist Antal Dagsbøder, efter Lovforslaget fra 1 til 90. Lad os tage et Tilfælde, der ikke er ualmindeligt hverken for Velhavere eller for Vaskerkoner, en Ærefornærmelse. Injurier straffes f. Eks. med 3 Dagsbøder. Det vil sige, at medens Vaskerkonen maaske faar 12 Kr. i Bøde, 3 Dagsbøder à 4 Kr., faar Grossereren 400 Kr. pr. Dagsbøde, det bliver 1200 Kr. Herved opnaas der to Ting, som i og for sig er Formaalet med Straffen. For det første, at Bøden virkelig kommer til at virke som en Straf for dem begge, altsaa kommer til at virke ligeligt, men for det andet, at Bøden bliver betalt ogsaa af den fattige, saaledes at man kan indskrænke denne Hensiddens til Afsoning betydeligt, og den koster jo kun det offentlige Penge. For yderligere at sikre Betalingen af Dagsbøderne kan der efter § 58 tilstedes adfragsvis Betaling af Bøder, ligesom Bøder, der herefter ikke betales, skal kunne inddrives ved Udpantning; og først hvis i saa Fald Bøden ikke indgaar, træder en Forvand-

lingsstraf, normalt af Hæfte, i Stedet. Det var de forskellige Strafarter.

Hvad dernæst Spørgsmaalet om Domstolenes Stilling angaar, er denne paa Grund af de meget vide Straffammer langt friere end nu. For det første er der aldrig i dette Lovforslag foreslaaet en ganske bestemt lovbestemt Straf, Straffammerne er i Regelen meget vide. Dernæst er der kun ved de grovere Forbrydelser fastsat en højere Minimumsstraf end selve Strafartens laveste. Desuden paavirker det ogsaa Domstolenes Stilling i Retning af at gøre den friere og samtidig bevirke en større Hensyntagen til Forbryderens og Forbrydelsens nærmere Karakter, at Reglerne om betingede Straffedomme er udvidet. Hovedregelen om betingede Straffedomme findes i Lovforslagets § 62, hvor der staar, at „naar en Straffedom ikke lyder paa højere Straf end Bøde, Hæfte i 2 Aar eller Fængsel i 1 Aar, kan det i Dommen bestemmes, at Straffens Fuldbrydelse skal udsættes, saaledes at Straffen bortfalder ved Udløbet af en af Retten fastsat Prøvetid, saafremt den dømte opfylder de i Loven foreskrevne Betingelser og de yderligere Vilkaar, som maatte være fastsatte i Dommen. Prøvetiden er mindst 2, højst 5 Aar, regnet fra den endelige Doms Afsigelse. I Prøvetiden eller en Del af denne sættes den dømte, naar Omstændighederne taler derfor, under et i Dommen nærmere bestemt Tilsyn.“ Dernæst udvides Domstolenes Beføjelse ved, at de kan idømme Arbejdshus, Sikkerhedsforvaring og lignende — det kommer jeg til om et Øjeblik, hvor jeg omtaler Særbehandlingen af visse Forbrydere.

Endelig er der i § 88 og 89 hjemlet en særlig Adgang til at nedsætte Straffen i en Række Tilfælde paa Grund af Overskridelse af Nødret eller Nødværge, ung Alder, Afhængighed eller Trusel, Fortrydelse af Gerningen, Handling i overilet, oprørt Sindsstemning o. s. v., for saa vidt den ophidsede Sindsstemning ikke hidrører fra selvforskyldt Beruselse — saa hjælper det ikke.

Omvendt har Kapitel 9 en Række Regler om andre Retsfølger end Straf, knyttet til den strafbare Handling. Bortset fra den nylig nævnte Særbehandling af visse Lovovertrædere tænkes der her paa Forhold, hvor Domstolene skal eller kan dømme til Udvisning af Riget (§ 79), Konfiskation (§ 80), Frakendelse af Stilling eller borgerlige Rettigheder (§§ 81 og 82), Frakendelse af Arveret (§ 83), Erstatning, Godtgørelse for Lidelse, Tort, Ulempe,